

DM, 17/10/2012

Hier komen 'Les Barons' van de Belgo-Marokkaanse film

Jamal Disco Forever, Unité Spéciale Marocaine, Ghost Cop. Het is maar een greep uit het oeuvre van Farid, Noon, Reda en Mohamed, vier Belgo-Marokkanen met een verschroeiende passie voor film, *starring* in de documentaire *Cinéma Inch'allah!* Sarah Theerlynck

Cinéma Inch'Allah

Een productie van Savage Film, gaat vandaag in première in de Kinepolis in Brussel. Daarna in bioscopen en gemeenschapscentra in het hele land. Alle info: <http://www.savagefilm.be/documentary/cinema-inch-allah>

Een Maghrebijnse flik in discopak die de boeven en de vrouwen in Brussel aan zijn degen rijgt. Maak kennis met Jamal, ster uit *Jamal Disco* en *Jamal Disco Forever*, de sequel. Regisseur: Farid Nenioui, Belgo-Marokkaan, maar bovenal cinemazot. Sinds zijn tienerjaren maakt hij samen met Nouredine Zerrad – Noon voor de vrienden – en de handcamera van diens vader, films. Films waarin zijn liefde voor Jackie Chan en Louis de Funès samenkomen, maar waarin hij ook zijn verleden verwerkt. En clichés over moslims en Maghrebijnen doorbreekt.

'20 uur gefilmd, 48 shots. Zeg dat maar eens aan Paramount of Universal' (anoniem crewlid na het draaien van Jamal Disco 2)

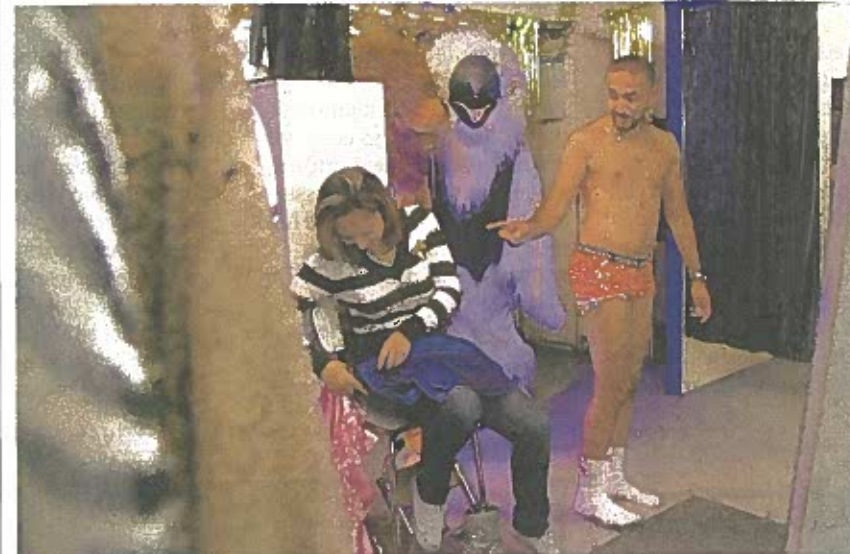
"Farid, Noon, Mohamed en Reda lijken wel een boysband", vertelt Guillaume Vandenberghe, die *Cinéma Inch'Allah!* samen met Vincent Coen regisseerde. "Vier compleet andere persoonlijkheden die elk zo hun reden hebben om cinema te maken, maar wel één ding gemeen hebben: dat ze niet zonder die cinema kunnen." Reda Chebchoubi, lid van de *fab*

four en hoofdrolspeler in de *Jamal Disco* films, beaamt. "Als je de blik gefixeerd hebt op hetzelfde punt, dan kruisen je wegen elkaar onvermijdelijk. Ook al kom je uit andere richtingen."

Een gefixeerde blik is echter maar een deel van het verhaal. Een ander is: doen. Gewoon doen. "Hun werkdust is ongelooflijk", zegt Vandenberghe. "Als ze een idee hebben, wachten ze niet. Ze trommelen dertig man op en beginnen te draaien. Discussiëren hoeft niet, draaien maar. Pure punk. Voor ons was dat wel confronterend. Vincent en ik zijn zo berekend. We schrijven dossiers, palaveren over structuur,... In de periode dat wij *Cinéma Inch'Allah!* gemaakt hebben, hebben zij zes films gedraaid. In totaal hebben ze al meer dan dertig films op hun actief." "En ze hebben talent", zegt Coen. "Had iemand als Farid net als ons filmschool kunnen doen, dan stond hij nu in Cannes de pers te woord."

"Next stop: Cannes": in *Cinéma Inch'Allah!* beperkt het zich tot een ironische opmerking van Farid. "Het bewijs toch dat het cliché dat Maghrebijnse mannen niet om zichzelf kunnen lachen niet klopt", zegt Coen. "Natuurlijk voelen Farid en de anderen zich vaak gefrustreerd omdat hun filmcarrière niet is wat ze ervan droomden, maar die frustratie verpakken ze wel met humor." Net daarom doet *Cinéma Inch'Allah!* onwillekeurig aan *Les Barons* denken, de succeskomedie waarin Molenbenaar Nabil Ben Yadir met de glimlach de clichés over Marokkanen in Brussel sloopte. Al blijven die clichés obstakels waar Farid & Co steeds opnieuw tegen opboksen.

'Wat ik in het echte leven heb gedaan, was niet altijd goed. Als ik dan naar

● Farid Nenioui (boven) en Reda Chebchoubi gebruiken cinema om te vechten tegen clichés en discriminatie. En dat doen ze met passie en overtuiging. ● RV

mijn film kijk, denk ik: Jij bent net als die loser die ze op het einde oppakken.' (Regisseur Farid Nenioui)

Coen: "Maghrebijnse mannen in Brussel voelen zich vaak gediscrimineerd. Ze voelen zich weggezet als 'die werkloze' of 'die zakkenroller' en worstelen daarmee. Dat kristalliseert zich uit in de films van Farid en Noon. Is er zoiets als een glazen plafond voor Maghrebijnse mannen in onze filmwereld? Je vraagt het je af. Noon is een supertalent, maar na tien jaar als *run-*

ner was hij nog steeds veroordeeld tot het halen van toiletpapier voor de crew. Gelukkig heeft hij nu zijn eigen productiehuis opgestart en bewijst hij dat hij het wél kan."

"Voor Farid dan weer is films maken vooral therapie. Films zijn voor hem een manier om zijn verleden te verwerken en publiekelijk boete te doen. Daarom is Farid voor ons een echte kunstenaar. Je kan lacherig doen over films als *Jamal Disco*, maar de noodzaak die aan die films ten grondslag ligt, maakt van hem wel een

● De regisseurs van de documentaire, Guillaume Vandenberghe (l.) en Vincent Coen. ● RV

volbloed artiest. Wat een ballen, dacht ik toen ik zijn film *Soumission par Amour* zag. Daarin toont hij openlijk hoe slecht hij zijn vrouw behandelde en probeert hij dat verleden van huiselijk geweld te verwerken. Zo overstijgt hij het cliché van de vrouwonvriendelijke Maghrebijnse man."

'Ik heb cinema nodig om te voelen dat ik leef' (Acteur Reda Chebchoubi)

"Cinema is iets wat me overkomen is", vertelt Chebchoubi. "In onze gemeenschap is acteur worden geen optie. *Ce n'est pas pour nous*: dat is wat steeds gezegd wordt. Op een bepaald moment heb ik daarop gezegd: 'Goed, dan heb ik ook niks te verliezen.' Toen ik begon met acteren, was ik net mijn vader verloren. Ik voelde me niet goed in mijn vel en spelen, in de huid kruipen van iemand anders, bleek de ideale therapie. Acteren is voor mij als een raam openzetten wanneer ik het benauwd krijg."

Gevolgd worden voor een documentaire echter, was andere koek. "Ik heb altijd terughoudend gestaan tegenover de pers. Maar dit ging om Vincent en Guillaume, vrienden. Toch was het delicaat. Als het moment waarop je je na een afspraakje voor het eerst uitkleedt voor de ogen van je liefde. Maar ik ben blij met het resultaat. Het is een documentaire met een positieve boodschap. Als Belg met vreemde roots, heb je het gevoel dat je je altijd weer moet verantwoorden. Hier ben je Marokkaan, in Marokko Belg. Dan is het goed dat een documentaire toont dat ik ook maar als iedereen ben en dat ik dezelfde referenties heb als elke andere Brusselse Belg. *Cinéma Inch'Allah!* gaat over vier gasten die van nergens komen, maar toch ergens geraken. En nee, dat is niet eenvoudig. Maar het is wel mogelijk."